

**Questiones spiritualis [con]uiuij delicias preferentes,
super euangelijs tam de te[m]pore [quam] de sanctis**

Johannes <de Turrecremata>

Lyon, 18. Jan. 1509

Feria quarta in ramis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70506](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70506)

Feria quarta in ramis.

erat signaculū iusticie ad sacrificationē valebat pūulis ad emū dationē peccati originalis sicut et baptism⁹. Et ut dicit sanctus tho. (iij.par.q.lxij.ar.vj.ad.ij.) Circuncisio conferebat gratias inceptū erat signū passionis xp̄i future. ita scz q̄ homo qui accipiebat circūcisionez p̄fitebatur se suscipere talem fidē vel adul tus p̄ se vel alius p̄ pūulis. Vñ t̄ apostol⁹ dicit ad Roma. iij. q̄ Abraaz accepit signum circūcisionis iusticie fidei. sed cū mlti essent tempore mortis christi paruuli innocētes circūcisi ⁊ p̄sequens habentes gratiam iustificantem ⁊ habitum fidei manifestum est q̄ ap̄kis omnib⁹ deficiētib⁹ in fide. q̄ nō sequeret q̄ oīno fides deficeret eccl̄sie. q̄ paruuli illi eccl̄sie membra erant. Ad scđam respondetur eodem modo petrus etiam cum nōdūm esset p̄stitutus caput eccl̄sie non figurabat eccl̄siā si cut princeps rempublicam suā. Ad tertiam res p̄detur. negādo assumptum quoniam in illo casu timor mortis nō erat timēdus. Sz suscipienda mors pro fide xp̄i tuenda. sicut dictum est.

Feria quarta
legitur pas
sio fin lucaz.
circa quā p̄nt
disputari ses
quētes q̄stio
tes. Prima

est. vtrum Judas vendēdo xp̄m commiserit symoniaz. Secū davtrū p̄ctū crucifigentius xp̄ fuit grauissimū. Tertia. vtrū voluntas humana in xp̄o aliud voluerit q̄ deus voluerit.

D primaz sic p̄ceditur. Et vide q̄ iudas vēdendo christum non cōmiserit symoniaz. P̄mo sic. Dñe p̄ctū principaliter in electione cōsistit. sed volūtas eligens nō est de impossibili ut dī. iij. eth. sed vendere christū erat impossible. quia nō poterit aliquo terreno p̄cio compēsari. vñ de sapia dī P̄roner. iij. Preciosior est cūctis opibus ⁊ omnia que desiderantur huic non valēt comparari. ergo iudas vēdere nō potuit xp̄m. ⁊ per cōsequens nō commisit symoniā. Secundo sic. Accipiēdo p̄ cumia p̄cantandis missis nō cōmittit symonia. q̄ nulls tenet suis stipendīs militare. ⁊ nihilomin⁹ in ei charistie sacramēto in qualib⁹ missa p̄tineat tot⁹ xp̄s. ergo erit iudas accipiēdo pecunias vēderet xp̄m non videtur symoniā cōmisissē. In opposituz eth. q̄ symonia ē studiosa volūtas enīdi vel vendendi aliquid spiritu le vel spūali amerū. Sz iudas habuit studiuz vendēdi xp̄m sanctorū. ergo xp̄m vendēdo

Q secunda

questionez sic
pceditur (ij.

p. q. xlviij. ar.
vj.) Et videt.

q pctum cru
cifigetiū x p̄z

non fuit granissimuz. Q Primo
sic. Peccatum non est granissi
mum qd haber excusatione, sed
xps excusavit pctum crucifigē
tium eu dicēs. Pater ignosce il
lisqz nesciut qd faciūt. ergo pec
catum eoz no fuit grauissimū.
Q Secundo sic. Dns ait pilato
Jo. xix. Qui tradidit me tibi ma
ius pctum habet. Ipse autē pila
tus fecit xps crucifigi per suos
ministros ergo videt fuisse ma
ius peccati iude pditoris pctō
crucifigentū christū. Q Tertio
sic. Christ⁹ voluntarie pass⁹ est.
ergo crucifigentes xpm nō vide
tur fecisse iustū. qz vt dicit Ari
sto. v. etz. Nullus patitur iniustū
volens ergo eoz peccatum non
fuit grauissimū. Q In opositum
est illud Mat. xliij. Et vos iple
te mēsurā patr̄ vestroz vbi dicit
Crysosto. Quātum ad veritatē
excesserunt mēsurā patrū suoz.
Illi em hoies occiderūt. isti deū
crucifixerūt. Q Rudeodiceū q
pctuz crucifigetiū xps fuit gra
uissimū. Iz differet aliq eoz ma
gis aliq min⁹ i codē gne pcti pec
cauerit sit ista xclusio. pncipes in
deoꝝ cū cognouerit xpm. & si ali
qua ignoratio fuit i eis fuit igno

Feria quarta in ramis.

rantia affectata que eos nō pos-
terat excusare. grauissime inter
oēs peccauerūt. Pctī em̄ eorū
fuit gruissimū. tū ex gne pctī. tuz
et malicia voluntatis. Scđa cō-
clusio. minores etiā iudei gruissi-
me peccauerūt (ptū ad gen' pctī
min' tñ q̄ maiorēs. qz i minorib⁹)
in aliquo diminuebat peccatuñ
propter eorū ignorantia. Unde
super illud Luce. xxiiij. Nesciunt
quid faciunt. dicit beda. Pro il-
lis rogat qui nescierunt quid fe-
cerunt. zelum dei habentes sed
nō fm̄ scientiā. Tertia cōclusio.
Multa min' grauiter peccau-
runt gentiles per. quorū manus
crucifixus est xp̄s quia excusa-
batur eorum peccatuñ. quia scie-
tiam legis nō habebant. Quar-
ta conclusio. Judas t̄ principes
peccauerūt grauius q̄ pilatus
qui timore cesaris xp̄m occidit
t̄ etiam q̄ milites qui mandato
presidis xp̄m crucifixerunt. non
ex cupiditate sicut iudas. nec ex
inuidia t̄ odio sicut p̄ncipes sa-
cerdotum. Ad rationes in op-
positum. Ad primā responde-
tur q̄ excusatio illa domini non
refertur ad principes iudeorū
sed ad minores. vt dictum est.
Ad scđam respōdetur negan-
do p̄sequentiā. t̄ ratio est. quia
iudas tradidit xp̄ni nō pylato s̄z
p̄ncipibus sacerdotū. qui tra-
diderut eum plato. fm̄ illud Jo-
hannis. xviiij. S̄ens tua t̄ ponti-
fices tui tradiderunt te mihi.
Ad tertiam respōdetur negā-

do p̄sequentiā. t̄ ratio est. quia
l̄z xp̄s voluerit passionē suam si-
cut t̄ deus eam voluit. nunq̄ tam
men actionē iudeorū voluit. et
ideo occisores xp̄i ab iniustitia
nō excusantur. Unde danīd dan-
nauit illum ad mortē qui nō vole-
muit mittere manū in xp̄m do-
mini. sc̄z salem quem eo peten-
te occidit. vt legitur. iij. Reg. s.

D̄ tertiam
questiōne si
p̄ceditur. v
def q̄ in chro-
sto volumen
humana ne
voluit aliud
q̄ deus vult. Primo sic argu-
tur ex illo psal. xxxix. ybi er per
sona xp̄i dicit. Scriptum est in
me ut facerem voluntatē tuā
deus meus volui. sed ille q̄ vole-
voluntatē alicuius facere vole-
q̄ ille vult. ergo voluntas huma-
na in christo nihil aliud vole-
q̄ q̄ diuina voluntas i eo. Q̄
cudo sic. Anima xp̄i habuit per-
fectissimā caritatē: s̄z caritas
est facere q̄ homo idem vole-
deus. ergo voluntas humana
xp̄o n̄l aliud voluit q̄ diuina
Tertio. xp̄s fuit verus cō-
hensor. sed sancti qui sunt con-
prehēsores in patria n̄l alio
volunt q̄ q̄ deus vult. aliqui
nō essent beati. qz non haberet
quicquid vellent. Beatus enim
qui habet quicquid vult. t̄ mali
vult. vt dicit augustinus. lib.

Feria quarta in ramis. **Fo. lxxiiij.**

de trini. ergo t̄ps nihil aliud vo-
luit s̄m voluntatē humana q̄d
voluntarylitas diuina. Quartū
sic. q̄to est maior conformitas vo-
lūtatis humanae ad diuinā. tanto
est maior rectitudo voluntatis q̄
in hoc cōsistit. sicut per glo. ptz
super illō psal. Rectos decet col-
laudatio. sed x̄ps habuit recrissi-
mam voluntatē. ergo fuit cōfor-
mis diuine in volito. In oppo-
situm arguit et p̄senti euāgelio
vbi ait. Nō mea voluntas sed tua
fiat. Sup quo verbo augu. tra-
maximum. In hoc q̄ x̄ps ait.
Non quod ego volo sed quod tu
Aliud ostēdit se voluisse q̄ pat̄.
Rūdeo dicendū sub duab' cō-
clusionib'. Prima q̄ voluntas hu-
mana sensibilitatis vel voluntas
rationalis vt natura in x̄po vo-
luit aliud q̄ voluntas diuina vo-
lebat in ipso. Scda cōclusio. vo-
lūtatis rationalis que est per mo-
dum rationis semp idē volebat
qđ deus. Pro istarū cōclusionū
intelligētia et veritate est nota-
dum. Ciuita sanc. tho. iii. par. q.
xviii. ar. v. Icō in x̄po s̄m humana
naturā ponit duplet voluntas. s.
voluntas sensualitatis que parti-
cipative voluntas dicit. et volun-
tas rationalis. siue cōsidereb̄ per
modū nature siue per modū ratio-
nis. Et autem dicit Damascen⁹
quādā diuina dispētatione fili⁹
dei ante suā passionē permitte-
bat carni agere et pati que sunt
ei p̄pria et naturalia. et similiter
permittēbat oībus virībus age-

re queq̄ propria cōtūm expedie-
bat ad finē redēptionis et ostens-
sionē veritatis nature. Namfe-
stum est aut q̄ voluntas sensibili-
tatis refugit naturaliter dolo-
res sensibiles et corporis lesionē.
Similiter etiā voluntas vt natu-
ra repudiat ea que sunt nature
cōtraria. et que sunt s̄m se mala
puta mortē et alia h̄mōi. hoc tñ
quādoq̄ voluntas per modū ra-
tionis eligere pōt ex ordine ad
finem. Sicut etiā in aliquo pu-
ro hoīe sensibilitas eius et etiā
voluntas absoluta cōsiderata re-
fugit v̄stionē quam voluntas s̄m
rationis elegit ppter finem salu-
tis. Voluntas autem dei erat vt
x̄ps dolores et passiones et mor-
tem pateretur. nō q̄ ista essent a
deo vilita s̄m se. sed et ordine
ad finez humanae salutis. Unde
patent cōclusions prefate. quia
scz x̄ps s̄m voluntatē sensibilita-
tis. et s̄m voluntatē rationis que
cōsideratur per modum nature
aliud poterat velle q̄ deus. que
fuit prima cōclusio. sed s̄m volu-
tate. que est per modū rationis
semp cōformabat in volito vo-
luntatis diuine. que fuit cōclusio
secunda. q̄ ptz et eo q̄ dicit. Non
sicut ego volo sed sicut tu. Vole-
bat enim s̄m voluntatē rationis
diuinā voluntatē impleri. quis
aliud dicat se velle s̄m alia eius
voluntatē. Ad rationes in op-
positum. Ad primā respōdet.
q̄ ptz respōsio ex distinctione vo-
luntatis duplicis. Unde dicitur

K

Feria quinta in ramis.

¶ christus volebat ut voluntas patris adimpleret. sed voluntatem rationis. non sed voluntatem sensibilitatis aut voluntatis considerate per modum nature. ¶ Ad secundam eodemmodo respondetur quod conformitas voluntatis humanae ad voluntatem diuinam attendit. sed voluntatem rationis. sed quam etiam voluntates amicorum concordant. in quantum ratio considerat aliquid voluntu in ordine ad voluntatem amici. ¶ Ad tertiam rindetur negando consequentiam quod Christus simul fuit comprehendens et viator. inceptum scilicet per mentem fruebatur deo. et habebat carnem passibilem. et ideo ex parte carnis passibilis poterat in eo aliud accidere quod repugnaret naturali voluntati ipsius et etiam appetitu sensitivo. quod non pertinet in beatis quod tantum sunt comprehensores. quod ita dotati sunt impassibilitate ut nihil posset eis occurrere nocium aut lesum. ¶ Ad quartam rindetur negando consequentiam. Et ratio est. quod conformitas quae est in volito non facit rectitudinem voluntatis. quod aliquis potest peccare volendo. id voluntus quod deus vult. ut volendo quod pater meus moreret et etiam potest mereri in hoc quod ille non vult quod deus vult. ut paulus cupiebat dissolui et esse cum Christo. et deus volebat quod non dissolueretur. sed propter fructum animarum adhuc militaret. sed rectitudo voluntatis causatur ex modo volendi. ut scilicet vellet ex caritate sicut deus: et iterum in causa fi-

nali ut propter idem vellet. et iterum in causa efficiendi. ut scilicet deus velit eum velle.

Eritis quinta in cena domini est eius gelius. Ante diem festum pasche tecum. Job. xiiij. Erit quod possunt disputari sequentes questiones. ¶ Prima vtrum conuenienter in die cene institutum est sacramentum eucharistie. ¶ Secunda. vtrum conuenienter Christus in die cene iudei predicatori tribuerit sacramentum corporis et sanguinis sui. ¶ Tertia. vtrum post buccellam intincta a christo inde porrecta diabolus intravit in eum.

Dicitur prima: questiones sic proceduntur. Intra sancti. tbo. iiiij. sen. disti. viii. arti. iii. q. i. ar. ii. Item. iii. q. i. lxxiii. ar. i. Et videtur quod non conuenienter die cene institutum fuit sacramentum eucharistie. ¶ Primo sic. per hoc sacramentum homines Christum mutantur sicut meus dicitur. Unde dicitur Job. vij. Qui manducat meam carnem et bibit meum sanguinem in me manet et ego in eo. sed Christus est caput etiam qui fuerit ab initio mundi. ergo debuit institutio huius.